AL TREILEA START AL F. R. F. — STARTUL ÎMPLINIRILOR

(Urmare din pag. 1)

— Lărgirea comitetului federal ne va da posibilitatea, în primul rînd, de a face o legătură mai trainică între centru şi verigile teritoriale ale fotbalului, de a cunoaşte şi a rezolva cu operativitate sarcinile de mare răspundere care ne stau în faţă. Prin crearea grupului de consilieri, biroul federal îşi va spori posibilitatea de a judeca cu ochii acelora care au trăit şi au văzut decenii întregi de fotbal. **Dacă federaţiei i se spune, pe drept cuvînt, că reprezintă statul major al fotbalului, atunci el trebuie, neapărat, să reunească în jurul lui pe oamenii cei mai competenţi şi cu pasiune pentru „sportul rege“.** Niciodată acest for nu a avut în rîndurile sale o atît de complexă componenţă, ca acum, cuprinzînd chiar şi pe aceia care în trecut au avut anumite atribuţii în aparatul federaţiei.

— Vreau să reveniţi puţin la statutul F.R.F. Cu diverse prilejuri aţi expus public anumite puncte de vedere ce vizau îmbunătăţirea şi perfecţionarea activităţii acestui organ. Ce perspective se întrevăd acum?

— Dacă vă amintiţi, în cadrul conferinţei pe ţară a mişcării sportive, din iulie 1967, s-a concluzionat, printre altele, necesitatea ca federaţiile să joace un rol activ în viaţa fiecărei ramuri sportive. Ei bine, adoptarea statutului vine să împlinească acest deziderat. El va da un profil mai adecvat F.R.F. începînd de la fixarea unor responsabilităţi majore şi precise, pînă la stabilirea unor relaţii optime între C.N.E.F.S. şi federaţie, între federaţie şi unităţile din subordine. Aş puncta doar cîteva idei ce se desprind din acest document:

a) o organizare de sine stătătoare, cu un buget separat, un cont la bancă, un serviciu administrativ propriu, ceea ce va stimula o mai bună gospodărire a treburilor federaţiei, va ridica simţul de răspundere în muncă al salariaţilor ei;

b) decizii proprii asupra numirii aparatului federal, lucru deosebit de important care va schimba întreaga mentalitate a activiştilor federaţiei;

c) o sporire a autonomiei F.R.F. în spiritul Legii sportului, perfecţionarea atribuţiilor complexe ce-i revin, aşezarea unor relaţii mai elastice între federaţie, cluburi şi unităţile subordonate.

Cît priveşte îmbunătăţirile de structură ce vor avea loc jos, la nivelul cluburilor, s-au conturat şi aici cîteva probleme. Ne gîndim să facem urgent un studiu care să ducă la dinamizarea funcţionării acestora. **Nu spun nici un secret, că la nivelul cluburilor acţionează anumite mecanisme ruginite, rigide, depăşite de viaţă — atît organizatoric cît şi financiar.** Nici măsurile indicate anul trecut — numirea unui vicepreşedinte care să se ocupe exclusiv de fotbal, deschiderea conturilor separate la bancă şi altele, nu au fost respectate în multe locuri.

— Pentru că aţi adus vorba de cluburi... S-a discutat mult despre fortificarea acestor unităţi, despre menirea lor de a deveni adevărate laboratoare ale fotbalului de performanţă. S-a pornit la drum chiar cu un experiment — F.C. Argeş. Ce părere aveţi despre el?

— A sosit momentul să încheiem compromisul experiment argeşean, dar nu în sensul de a renunţa definitiv la ideea valoroasă a clubului de fotbal. Se pune întrebarea, dacă mai putem face ceva aici şi dacă nu, atunci vom renunţa definitiv la această încercare nereuşită, căutînd o altă unitate mai bine închegată, care să întrunească anumite condiţii viabile.

— Cum trebuie interpretat mult discutatul regulament de transferare a jucătorilor, care a intrat în vigoare?

— Importanţa lui rezultă din două planuri principale: **a) legitimarea numai pe bază de dezlegare înlătură, din acest punct de vedere, orice fel de inegalitate între cluburi. Egalitatea dintre cluburi nu poate fi privită însă, simplist, în sens vulgarizator, deoarece nu putem avea niciodată cluburi care să fie puse pe acelaşi picior de egalitate ca forţă şi putere organizatorică. Esenţial însă, este ca în faţa federaţiei nimeni să nu se bucure de un regim preferenţial; b) stipulaţiile noului regulament vor permite să transferăm cluburilor o dată pentru totdeauna, răspunderea pentru viaţa internă a echipelor.** Pînă acum, ele beneficiau, din exterior, de un cadru lejer — subvenţii, centre de juniori dotate de F.R.F. etc. — fără a căuta să aplice anumite norme proprii de cointeresare, anumite relaţii între club şi jucători. Unii s-au speriat de normele legitimării pe termen limitat, pentru că s-au obişnuit să ţină jucătorii la echipe în virtutea unui paragraf de lege, să se intereseze doar cînd îi va da dezlegare şi ce va obţine după aceea, fără a-şi pune, cît de cît, întrebarea, cum să-i facă pe jucători să se ataşeze cu trup şi suflet de culorile pe care le reprezintă. Desigur, toate acestea nu sînt uşor de rezolvat, dar sperăm că vom reuşi în timp util.

— Ce intenţionează să facă F.R.F. pentru creşterea schimbului de mîine? Este vorba de fotbalul şcolar, copii şi juniori.

— Aceasta ne preocupă în cel mai înalt grad, deoarece reprezintă piatra de fundament a viitorului fotbalului de performanţă. Nu va fi o treabă uşoară. Sînt încă greutăţi. Pentru şcolari s-a cristalizat deja un sistem de practicare organizată a fotbalului în şcoală — aici incluzîndu-se sistemul competiţional în vigoare. Împreună cu celelalte instituţii centrale, organizaţii obşteşti, intenţionăm să realizăm o serie de acţiuni mai puţin ambiţioase, dar nu mai puţin practice, pentru dezvoltarea bazei materiale — amenajarea de terenuri simple, confecţionarea de echipament şi material sportiv, specific copiilor. De asemenea, **F.R.F. se gîndeşte la instituirea unui sistem de stimulare a practicării fotbalului în şcoli, la stabilirea unor obligaţii pentru cluburi şi asociaţii sportive de a patrona şcolile din raza lor de activitate,** mergînd pînă acolo ca să oblige, încă din toamna aceasta, pe toţi jucătorii din Divizia A să presteze anumite ore de iniţiere a elevilor în fotbal. Presa ne va fi de un real folos, dacă va reflecta mai pe larg şi susţinut, tot ceea ce se întreprinde pe acest plan.

Despre centrele de copii şi juniori nu pot să spun decît că ele au parcurs două etape distincte şi importante. Prima se referă la înfiinţarea de către F.R.F. a centrelor de copii şi juniori în principalele oraşe. În a doua, aceste centre au fost aduse lîngă cluburi şi date lor pentru a beneficia de investiţiile făcute de F.R.F. Urmează acum etapa a treia care trebuie făcută cu multă grijă. **Este vorba ca nucleele amintite să treacă definitiv în interiorul cluburilor, ele răspunzînd şi organizatoric şi financiar de existenţa lor. În acest fel, F.R.F. se va degreva de anumite obligaţii băneşti pentru a stimula cu aceşti bani dezvoltarea altor centre fotbalistice, mergînd pînă la a acorda pe o perioadă de timp împrumuturi rambursabile cluburilor — care la un moment dat nu reuşesc să se descurce din punct de vedere material.**

Iată atîtea şi atîtea sarcini, cărora încercăm să le facem faţă, să le găsim rezolvările cuvenite. Ca să nu mai amintesc de ceea ce ne preocupă arzător la ora actuală — echipa naţională şi perspectiva unei eventuale calificări în turneul final al campionatului mondial, calificare pe care o dorim cu toţii. Se cunoaşte interesul şi sprijinul pe care-l manifestăm în acest domeniu — planul de pregătire, adoptat de biroul federal. **Fructificarea şansei ar stimula şi mai mult ansamblul de măsuri preconizat a fi declanşat pe toată aria fotbalului nostru. Menţionez însă că şi în cazul unei nereuşite, F.R.F. nu va schimba cu nimic din intenţiile sale majore. Asta, pentru informarea exactă** a presei asupra intenţiilor noastre.

— În sfîrşit, pentru că v-aţi referit a doua oară la presă, care vor fi relaţiile cu acest seismograf al vieţii cotidiene?

— Să ştiţi că în concepţia noastră, prin specificul lui, fotbalul nu poate avea secrete faţă de nimeni. Şi, ca să fiu concret, vrem să instaurăm în mod permanent practica participării reprezentanţilor autorizaţi ai publicaţiilor la şedinţele biroului federal. Aici, şi cu prilejul altor conferinţe de presă, le vom da toate lămuririle ce ne vor fi solicitate, ascultînd, totodată, opiniile şi sugestiile lor. De asemenea, vom supune în timp util dezbaterii în presă principalele proiecte pe care F.R.F. intenţionează să le pună în aplicare. Şi — de ce nu? — vrem să organizăm sistematic întîlniri între conducerea federaţiei şi redactorii de specialitate. Cît de des? De cîte ori va fi oportun!

— Vă mulţumim!

ŞEDINŢA COMITETULUI FEDERAL AL F. R. FOTBAL

În ziua de 19 martie a.c. a avut loc şedinţa comitetului federal al F. R. Fotbal, care a analizat activitatea acestui for pe anul 1968, a dezbătut şi adoptat hotărîri corespunzătoare privind statutul federaţiei de fotbal, regulamentul de transferări, sistemul de pregătire a loturilor reprezentative şi bugetul pe anul 1969.

Cu acest prilej, au fost cooptaţi noi membri în comitetul federal, corespunzător noii organizări administrativ-teritoriale a ţării.

La cererea tovarăşului **ADRIAN DIMITRIU,** comitetul federal a aprobat eliberarea sa din funcţia de preşedinte al federaţiei de fotbal.

Ca preşedinte al federaţiei române de fotbal a fost ales tovarăşul **MIRCEA ANGELESCU,** ca vicepreşedinţi tovarăşii **ION BALAŞ, ION ŞICLOVAN** şi **ION DUMITRESCU,** iar ca secretari **FLOREA TĂNĂSESCU** şi **ION ALEXANDRESCU.**

Din biroul federal, compus din 17 persoane, mai fac parte: **Grigore Arjoca, Gheorghe Urich, Octav Luchide, Angelo Niculescu, Ştefan Socaciu, Emeric Vogl, Ştefan Costea, Nicolae Popescu, Dumitru Tomescu, Gheorghe Popescu** şi **Anton Aman.**

MEMBRII COMITETULUI FEDERAL

Mircea Angelescu, Avram Agop, Otto Abraham, Ion Alexandrescu, Anton Aman, Grigore Arjoca, Ion Bălănescu, Eugen Barbu, Ioan Balaş, Emilian Bogea, Eugen Bucşa, Tiberiu Bone, Constantin Bordeianu, Constantin Cernăianu, Zaharia Chifor, Ion Chiriţescu, Iancu Ceaureanu, Gheorghe Constantin, Robert Cosmoc, Ştefan Costea, Traian Cruceanu, Ştefan Coidum, Ion Covătaru, Ion Chirilă, Trandafir Dalea, Constantin Dăscălescu, Ion Deheleanu, Ion Dindelegan, Sever Docoş, Mircea David, Ion Dumitrescu, Nicolae Dumitrescu, Nicolae Dumitru, Cornel Drăguşin, Nicolae Drăghicescu, Gheorghe Dumitrescu, Constantin Dinulescu, Virgil Economu, Alexandru Ene, Constantin Firănescu, Ion Gheorghiţă, Nicolae Godeanu, Ioan Ghiţă, Constantin Grigoriu, Mircea Grădinaru, Traian Ionescu, Leonte Ianovschi, Şerban Justin, Petre Jurcă, Panait Lungu, Mircea Lucescu, Iosif Lereter, Zigmund Lupu, Octav Luchide, Alexandru Mureşan, Florin Moraru, Cristu Mantu, Ioan Mănescu, Vintilă Mărdărescu, Bazil Marian, Gheorghe Mitroi, Angelo Niculescu, Aurel Neagu, Ioan Nunweiller, Ilie Oană, Nicolae Oaidă, Ştefan Papadopol, Nicolae Popescu, Lucian Popescu, Gheorghe Popescu, Silviu Ploeşteanu, V. Przibislavschi, Andrei Rădulescu, Nicolae Roşculeţ, Dincă Schileru, Ilie Savu, Emil Spirea, Ştefan Socaciu, Ion Strejan, Constantin Stoian, Abraham Schneider, Ion Siclovan, Dorel Ştefănescu, Petre Steinbach, Valentin Stănescu, Florea Tănăsescu, Constantin Teaşcă, Dumitru Teodorescu, Dumitru Tomescu, Traian Tudoran, Gheorghe Tătărăscu, Ion Ungureanu, Gheorghe Urich, Radu Urziceanu, Emerich Vogl.

Carnet

CONVORBIRE CU PUK

de EUGEN BARBU

Copilul gheţii şi-a făcut apariţia ieri dimineaţă în odaia mea, ceva cam prea înfrigurat pentru anotimpul care se anunţă.

— Uite ce e, scumpe domn, i-am zis, e vremea să-ţi iei boarfele şi să ne mai laşi să ne vedem de fotbal. M-am săturat de patinoare, de ceai fierbinte şi de hochei. Cărel la Poiana Braşov şi să nu mai aud de tine pînă în decembrie. Tu cu Baba Iarna ne-aţi mîncat o jumătate de an deşertînd toate magaziile de zăpadă din cer pe bucata asta de planetă care tînjeşte după un fir de iarbă...

Puk, cît aduce el cu o farfurie sburătoare miniaturală, s-a învîrtit prin odaie cu o viteză cosmică şi cînd s-a mai potolit m-a certat în felul serios al copiilor de a glumi:

— Şi eu care venisem să discutăm despre fotbal: iadul e pavat cu intenţii bune...

Chip de-i mai face ceva! L-am cules cu crosa mea personală şi l-am aşezat pe cristalul biroului unde se simte de obicei ca pe gheaţă.

— Dă-i drumul...

— Păi ai fost la şedinţă. S-a schimbat Preşedintele. E tînăr, băiat frumos, vine de la studenţi, l-a terminat pe Teaşcă din primul foc, a adus specialişti în jurul lui...

— Ce vrei să spui cu Teaşcă? Omul a plecat pînă în Maroc să-i înveţe şi pe băieţii ăia apărarea în linie. O să se întoarcă şi cine ştie prin ce Rădăşeştii din Vale o să experimenteze o nouă echipă! Dar să revenim la schimbările de la Federaţie. Ce crezi tu, Puk, că ar trebui să facă noul Preşedinte?

— Ştiu eu ce să-ţi spun? Cred că prima măsură ce se impune ar fi lichidarea oportuniştilor din fotbal...

— Există aşa ceva?

— Cum să nu! Fotbalul este parlamentarismul în formă reconsiderată. Toată lumea are o idee, şi nu orice idee. În fiecare cetăţean de la peluză zace un Luther al fotbalului. Sînt unii care au şi cerut să se mărească porţile, mîine-poimîine o să ne trezim cu tancuri în careul de 16 m... Aşadar, oportunismul în fotbal ar fi: **a vorbi, nu a face, a benchetui, nu a pune umărul...**

— Pînă aici merge. Altceva?

— Păi în locul dînsului i-aş întreba pe chibiţi de la început: bine, bine, iubiţi fotbalul, dar cu ce contribuiţi? Cîte terenuri prin muncă voluntară o să faceţi pe lîngă şcoli, pe lîngă facultăţi, pe lîngă uzine? Cîţi bani din cotizaţiile strînse de la microbişti o să folosiţi pentru dezvoltarea bazei materiale a jocului cu balonul rotund? Destul cu gargara, vrem ceva pozitiv, ceva palpabil...

— În altă ordine de idei, ce crezi despre noul regulament de transferări?

— Proiectul pare destul de elastic deşi au fost voci conservatoare care au susţinut că dacă ai pus mîna pe careva ai dreptul să-l ţii pînă la adînci bătrîneţe pe lîngă tine, chit că-l foloseşti, chit că nu... Nu sînt, te rog să mă crezi, nici pentru păsările călătoare, dar nici pentru sclavie modernă...

— Puk, intenţiile tale generoase vor fi înregistrate de istoricii fotbalului, dar dă-mi o soluţie cheie pentru scoaterea soccerului nostru din anonimat. Dau un regat pentru ea...

— Răbdarea... Vezi dumneata, la noi există prostul obicei de a vrea ca peste noapte totul să se schimbe, să nu mai fie cum a fost. Vine o echipă nouă, face **tabula rasa** şi să te ţii... Nu e bine. Poate că am acumulat cîte ceva între timp, poate că o idee mai veche, scoasă de la naftalină ar mai fi folositoare, să nu disprefuim nimic. Şi mai e ceva. Noul preşedinte e tînăr, îndrăzneţ şi nu-i place vorba lungă, dacă termină şi cu birocratismul de la F.R.F. e în regulă! De-ar da foc la toate hîrtiile, de-ar termina cu tabelele şi tabelaşele, cu kinogramele şi cu teoriile pe caiet! Poate fluieră o dată şi pleacă toată lumea la sate, cum se spune, la maidan, la sapă şi lopată, poate nu mai stă nimeni cu degetul în nas în **Vasile Conta** şi pornim cu toţii după copiii geniali de balon care cine ştie în ce colţ de ţară zac neştiuţi...

— Puk, dar fotbalul înseamnă şi venituri şi cheltuieli, bocanci, îngrijitori, masori etc., etc...

— Şi ce dacă? De ce au fost inventaţi contabilii? De ce există o pătură de muncitori cu peniţa, numiţi funcţionari? Aştia să se descurce în hîrtoage, redaţi pe antrenori fotbalului! Reinventaţi joaca copiilor şi faceţi din circiumi lăptării! Iată revendicările mele! Vreau să jucăm fotbal şi pe acoperişuri...